

wirtualni wspólnicy nie mają żadnych praw do tej firmy. Naprzeciw takim sytuacjom wychodzi spółka z o.o., gdzie każdy z zespołu tworzącego firmę może być wspólnikiem i członkiem zarządu jednocześnie. Dzięki temu wszyscy mogą wziąć realną odpowiedzialność i mają realne prawa w firmie, którą współtworzą.

Przykład 1

Piotr prowadzi jednoosobową działalność gospodarczą, ale tak naprawdę firmę prowadzi z dwoma kolegami – Adamem i Jackiem. Po dwóch latach prowadzenia firmy Piotr stwierdza, że poradzi sobie samodzielnie, bez „wspólników”. W takiej konfiguracji Jacek i Adam z formalnego punktu widzenia nie są gdziekolwiek „ujawnieni”. A to oznacza, że formalnie właściwie nie mają żadnych praw.

Przykład 2

Piotr prowadzi jednoosobową działalność gospodarczą. Dochodzi do wniosku, że aby firma mogła szybciej się rozwijać, potrzebuje do pomocy Adama i Jacka. Oni chcą zabezpieczyć swoje interesy w firmie i ostatecznie postanawiają założyć z Piotrem spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością. W takiej konfiguracji każdy z nich ma prawa i obowiązki uzgodnione w umowie spółki. A tym samym, nawet gdyby Piotr stwierdził, że nie potrzebuje już pomocy Adama i Jacka, może jedynie odkupić od nich udziały. Oczywiście na taką transakcję i wartość udziałów muszą zgodzić się obie strony. Niełatwo zauważyć że takie rozwiązanie jest zdecydowanie lepsze.

Ilu osób potrzeba do założenia spółki z o.o.?

Role w spółce z o.o.

Wspólnicy (Zgromadzenie wspólników)

Jest to najwyższa władza w spółce. Za pomocą uchwał podejmują kluczowe decyzje. W przypadku ważnych decyzji uchwały podejmuje się w formie głosowania jawnego, gdzie decyduje określona w umowie spółki większość głosów. Gdy jeden ze wspólników będzie żądał głosowania tajnego, wtedy odbywa się ono właśnie taką metodą. Zgromadzenie wspólników powołuje i odwołuje Zarząd spółki. Wspólnicy mają prawo do dywidendy, czyli wypłaty wypracowanego zysku w spółce. Dywidendę wypłaca się po zakończeniu roku obrotowego i sporządzeniu sprawozdania finansowego, tak aby nie ulegało żadnej wątpliwości, jakiego rzędu zysk wypracowała spółka. Warto zwrócić uwagę również na fakt, że wspólnicy mogą zrezygnować z pobrania dywidendy. Zysk w spółce może być przeznaczony na inne cele. Jednocześnie należy pamiętać, że wielkość zysku powinna być podzielona pomiędzy wspólników w taki sposób, jak procentowe udziały w spółce. Jednak w przypadku, gdy umowa spółki pozwala na inny podział zysku spółki, należy dokonać go zgodnie z zapisami umowy. Takim narzędziem może być np. uchwała wspólników. Mogą oni przyjąć, że podział zysku będzie wyglądał inaczej niż wartość proporcjonalna do wartości udziałów w spółce.

Wspólnikiem spółki z ograniczoną odpowiedzialnością może zostać tzw. osoba fizyczna i osoba prawna. A więc spółkę może założyć inna spółka lub kombinacja tych dwóch osób.

Przykład 1

Pan Jan Kowalski i jego żona Alina Kowalska chcą założyć spółkę z o.o. W momencie powołania jej do życia każdy z wspólników włoży 50% kapitału, co w rezultacie oznacza, że obejmuje 50% udziałów w spółce.

Przykład 2

Pan Andrzej Nowak wraz z swoją żoną Anną są wspólnikami „Lody na patyku Spółka z o.o.”. Wpadli na pomysł, że chcieliby importować część towaru z krajów spoza UE. Jednocześnie chcieliby ograniczyć ryzyko biznesowe. Podjęli więc decyzję o założeniu dodatkowej spółki zajmującej się tylko importem towarów. Mogą założyć kolejną spółkę, w której będą wspólnikami. Jednak istnieje też rozwiązanie, w którym wspólnikiem będzie ich obecna firma.

Czy wspólnikiem może być osoba niepełnoletnia?¹

Pisząc „niepełnoletni”, mam na myśli „małoletniego” (zgodnie z definicją Kodeksu cywilnego). Małoletni to osoba, która nie ukończyła 18. roku życia lub nie wstąpiła w związek małżeński.

Należy jednak rozróżnić małoletniego do 13. roku życia i powyżej 13. roku życia. Małoletni do 13. roku życia nie może zawierać żadnych umów, ponieważ nie posiada zdolności do czynności prawnych. W imieniu osoby niemającej zdolności do czynności prawnych, czynności może dokonywać jedynie jej przedstawiciel ustawowy.

Z kolei małoletni pomiędzy 13. a 18. rokiem życia (lub wstąpieniem w związek małżeński) posiada ograniczoną zdolność do czynności prawnych. Oznacza to, że taki małoletni może nabywać prawa oraz zaciągać zobowiązania, być stroną umów. W związku z tym może zostać wspólnikiem spółki kapitałowej i być podmiotem praw i obowiązków przysługujących wspólnikowi.

Czy są jakieś ograniczenia w zdolności małoletniego do bycia wspólnikiem spółki kapitałowej?

Zgoda rodzica lub opiekuna prawnego

¹ Źródło: <https://mctgroup.eu/blog/czy-niepelnoletni-moze-byc-udzialowcem-spolki-z-ograniczona-odpowiedzialnoscia/>

Małoletni po 13. roku życia sam może działać jedynie w drobnych, bieżących sprawach życia codziennego oraz w zakresie tzw. zwykłego zarządu nad powierzonym mu majątkiem własnym, tj. nad swoim zarobkiem lub nad przedmiotami oddanymi mu do użytku. Przy wszystkich innych sprawach małoletni potrzebuje zgody rodzica lub opiekuna prawnego.

Przystąpienie do spółki z o.o. gdy dziecko ma być pierwotnie udziałowcem spółki lub gdy dziecko staje się wtórnie współnikiem spółki, zawsze wiąże się z zawarciem umowy – odpowiednio zawarcia umowy spółki z o.o. lub umowy nabycia udziałów. Nie jest to umowa, którą zawiera się powszechnie w bieżących sprawach życia codziennego, zatem za małoletniego powinien działać rodzic lub opiekun prawny albo wyrazić na taką czynność zgodę.

Zgoda sądu opiekuńczego

Kolejnym ograniczeniem jest konieczność uzyskania przez rodziców zgody sądu opiekuńczego na czynności przekraczające zakres tzw. zwykłego zarządu majątkiem dziecka.

Zarząd majątkiem dziecka to wszelkiego rodzaju dyspozycje i czynności odnoszące się do poszczególnych składników majątku i zmierzające do zachowania tego majątku, powodujące jego zmniejszenie, a także czynności powodujące zwiększenie tego majątku.

Objęcie udziałów wiąże się z koniecznością pokrycia tych udziałów wkładem pieniężnym lub niepieniężnym, jest zatem czynnością związaną z majątkiem dziecka. Z kolei nabycie udziałów (odkupienie udziałów od występującego współnika) jest również co do zasady odpłatne – wiąże się zatem z zarządem majątkiem dziecka.

Czy jest to jednak czynność przekraczająca zwykły zarząd? Przepisy nie dają nam definicji czynności przekraczającej zwykły zarząd. Przyjmuje się, że aby ocenić, czy dana czynność dotycząca majątku dziecka jest czynnością przekraczającą zakres zwykłego zarządu, należy brać pod uwagę skutki, jakie dana czynność wywoła w sferze majątku dziecka, wartość przedmiotu danej czynności oraz szeroko

pojęte dobro dziecka i ochronę jego interesów życiowych (wyrok SN z dnia 16.11.1982 r., I CR 234/82).

Ponieważ wstępując do spółki, wchodzimy w interakcje z innymi osobami i bierzemy na siebie pewną odpowiedzialność za los spółki, wydaje się, że będzie to czynność przekraczająca zwykły zarząd. Poza tym z udziałami mogą być również powiązane dodatkowe obowiązki, np. obowiązek powtarzających się świadczeń niepieniężnych. Rodzice zobowiązani są zatem uzyskać zgodę sądu.

Zarząd

Jest powoływany na mocy uchwały na kadencję przez zgromadzenie wspólników i odpowiada za zarządzanie spółką. Najczęściej w momencie zakładania spółki do umowy wpisuje się pierwszy zarząd. Powołanie członka Zarządu nie narzuca konieczności zatrudniania go w ramach umowy o pracę lub umowy cywilnoprawnej.

Jeżeli członek Zarządu nie posiada umowy ze spółką o zarządzanie, oznacza to, że działa na rzecz spółki, nie pobierając wynagrodzenia. Oczywiście wspólnicy na mocy uchwały mogą wyznaczyć wynagrodzenie dla zarządu za pełnienie tej funkcji. Minimalna wielkość Zarządu w spółce to jedna osoba, która zajmuje wtedy pozycję Prezesa Zarządu. W przypadku zasiadania więcej niż jednej osoby w Zarządzie należy ustanowić Prezesa Zarządu oraz członków Zarządu.

Dodatkowym aspektem jest reprezentacja spółki. Istnieje kilka możliwości. Najczęściej spotykane jest rozwiązanie, w którym Prezes Zarządu może samodzielnie podpisywać dokumenty, a członkowie zarządu muszą podpisywać dokumenty łącznie z innym członkiem zarządu lub prokurentem.

Zdarza się tak, że każdy członek zarządu może realizować czynności w imieniu spółki samodzielnie. Forma reprezentacji powinna być określona w KRS-ie spółki oraz w umowie spółki.

Poniższe przykłady pozwolą lepiej zobrazować obie przedstawione przeze mnie zagadnienia.

Przykład 1

Panowie Jacek, Roman i Wojtek są jednocześnie wspólnikami spółki z o.o. i pełnią rolę w zarządzie. Prezesem jest pan Jacek, a panowie Roman i Wojtek są członkami zarządu. Do umowy spółki wpisano reprezentację jednoosobową.

Panowie podjęli decyzję o zmianie ubezpieczyciela ich samochodów. W tym wypadku wystarczy, że sprawę załatwi którykolwiek z panów. Podpis każdego z nich oznacza realne zawarcie umowy z spółką.

Przykład 2

Panowie Jacek, Roman i Wojtek są jednocześnie wspólnikami spółki z o.o. i pełnią rolę w zarządzie. Prezesem jest pan Jacek, a panowie Roman i Wojtek są członkami zarządu.

Do umowy spółki wpisano, że reprezentacja jest łączna. Panowie podjęli decyzję o zmianie ubezpieczyciela ich samochodów. W tym wypadku umowę muszą podpisać wszyscy trzej członkowie zarządu.

Przykład 3

Panowie Jacek, Roman i Wojtek są jednocześnie wspólnikami spółki z o.o. i pełnią rolę w zarządzie. Prezesem jest pan Jacek, a panowie Roman i Wojtek są członkami zarządu. Do umowy spółki wpisano, że reprezentacja wygląda następująco: Prezes Zarządu reprezentuje spółkę samodzielnie, a w przypadku członków zarządu wymagany jest podpis drugiego członka zarządu lub Prezesa spółki. Panowie podjęli decyzję o zmianie ubezpieczyciela ich samochodów.

W przypadku gdyby pan Jacek, który jest Prezesem, podpisał umowę samodzielnie, byłaby ona poprawnie zawarta. Jednak gdyby umowę chciał zawrzeć pan Roman, potrzebuje wtedy do podpisania drugiego członka zarządu lub Prezesa spółki.

Prokurent

Prokurent to osoba, która nie jest członkiem zarządu spółki. Może ona, ale nie musi być wspólnikiem. Jest powoływana przez wspólników w celu skutecznego wykonywania czynności w spółce. Najczęściej taką osobę powołuje się, gdy członkowie zarządu są mocno rozproszeni terytorialnie. Pozwala to na sprawniejsze zawieranie umów z kontrahentami. Warto uwagi to, że kilka lat temu podpis prokurenta był tak samo ważny jak członka zarządu, jednak prokurent nie odpowiadał za decyzje zarządu. Dziś prokurent może być pociągnięty do odpowiedzialności za swoje działania w spółce. Jednak nadal ma zdecydowanie niższą odpowiedzialność niż członkowie zarządu.

Zasady odpowiedzialności prokurenta²

Zakres prokury obejmuje zarówno wszystkie czynności sądowe (np. reprezentację spółki w toku postępowań sądowych czy występowanie z powództwem w imieniu przedsiębiorcy), jak i pozasądowe (np. zawieranie umów, zaciąganie zobowiązań, czynności związane z normalnym funkcjonowaniem przedsiębiorstwa). Wspomniany zakres może być ograniczony w treści pełnomocnictwa, jeśli tak zadecyduje przedsiębiorca udzielający umocowania, przy czym co do zasady nie jest możliwe ograniczenie prokury ze skutkiem względem osób trzecich.

Jednocześnie, prokurent wymaga odrębnego pełnomocnictwa do:

- zbycia przedsiębiorstwa,
- oddania przedsiębiorstwa do czasowego korzystania,
- zbycia nieruchomości,
- obciążenia nieruchomości.

We wskazanych powyżej przypadkach sam dokument prokury nie jest wystarczający, a prokurent musi okazać udzielone przez przedsiębiorcę umocowanie do dokonania określonej czynności.

² <https://poradnikprzedsiębiorcy.pl/-odpowiedzialnosc-prokurenta-za-zobowiazania-spolki-kiedy-wystepuje>

Prokurent nie ponosi żadnej odpowiedzialności tak długo, jak długo reprezentuje spółkę w zgodzie z treścią prokury i ewentualnie udzielonych pełnomocnictw w przypadkach opisanych powyżej. Jednakże odpowiedzialność prokurenta występuje wówczas, jeśli przekroczy zakres udzielonego mu umocowania. Tak stanie się również wtedy, gdy prokurent będzie działał w imieniu spółki pomimo wygaśnięcia udzielonej mu prokury.

Różne przepisy polskiego prawa (np. przepis art. 299 Kodeksu spółek handlowych) przewidują odpowiedzialność osób działających w imieniu spółek za jej zobowiązania. Żaden przepis Kodeksu cywilnego nie statuuje jednakże jednoznacznie, jaka jest odpowiedzialność prokurenta zarówno za zobowiązania spółki, jak i za zachowania prokurenta względem niej. Dlatego należy wskazać, że prokurent nie będzie ponosił odpowiedzialności za długi spółki. Jednocześnie, jeśli swoimi działaniami wywołał szkodę w majątku spółki albo przyczynił się do jej powstania, wówczas może ponosić odpowiedzialność odszkodowawczą w oparciu o zasady ogólne wynikające z przepisu art. 415 k.c.

Niezwykle istotnym zagadnieniem jest odpowiedzialność prokurenta na gruncie przepisu art. 299 k.s.h., zgodnie z którym członkowie zarządu spółki ponoszą odpowiedzialność spółki w przypadku, w którym egzekucja prowadzona przeciwko niej okaże się bezskuteczna. Członkowie zarządu mogą uwolnić się od tej odpowiedzialności, jeśli wykażą na przykład, że wniosek o ogłoszenie upadłości spółki został zgłoszony we właściwym czasie albo że niezgłoszenie wniosku nie było spowodowane winą członka zarządu.

Z uwagi na zbliżony charakter funkcji prokurenta i członka zarządu w doktrynie pojawiały się głosy, że również prokurent jest zobowiązany do złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości w czasie określonym w przepisach ustawy Prawo upadłościowe (30 dni od daty wystąpienia podstawy do ogłoszenia upadłości).

W 2016 r. ustawodawca znowelizował przepis art. 21 ustawy Prawo upadłościowe, mając na celu rozszerzenie zakresu odpowiedzialności za zgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości również na osoby pełniące funkcję prokurentów w spółkach.

Aktualnie przepis ten brzmi:

Przepis art. 21 ust. 1 i 2 ustawy Prawo upadłościowe

„1. Dłużnik jest obowiązany, nie później niż w terminie trzydziestu dni od dnia, w którym wystąpiła podstawa do ogłoszenia upadłości, zgłosić w sądzie wniosek o ogłoszenie upadłości.

2. Jeżeli dłużnikiem jest osoba prawna albo inna jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną, obowiązek, o którym mowa w ust. 1, spoczywa na każdym, kto na podstawie ustawy, umowy spółki lub statutu ma prawo do prowadzenia spraw dłużnika i do jego reprezentowania, samodzielnie lub łącznie z innymi osobami”.

Zgodnie z obowiązującymi przepisami obowiązek zgłoszenia przedmiotowego wniosku spoczywa na osobach, które na podstawie ustawy, umowy lub statutu mają prawo do „prowadzenia spraw dłużnika i jego reprezentowania”. Wnikliwa analiza tego przepisu pozwala jednakże na przyjęcie, że prokurent nie jest zobowiązany do złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości, ponieważ reprezentuje on spółkę, lecz nie prowadzi jej spraw.

Rada Nadzorcza/Komisja Rewizyjna

To organy nieobowiązkowe, poza dwoma wyjątkami. Pierwszym z nich jest sytuacja, w której spółka z o.o. posiada kapitał zakładowy 500 000 zł oraz jednocześnie 25 wspólników (chyba, że jest już powołana Komisja Rewizyjna). Drugi przypadek to taki, w którym spółka została przekształcona ze spółki Skarbu Państwa. Zadaniem Rady Nadzorczej i Komisji Rewizyjnej jest kontrolowanie poprawności działania spółki we wszystkich aspektach. Organy te również powołuje i odwołuje na określone kadencje Zgromadzenie Wspólników.

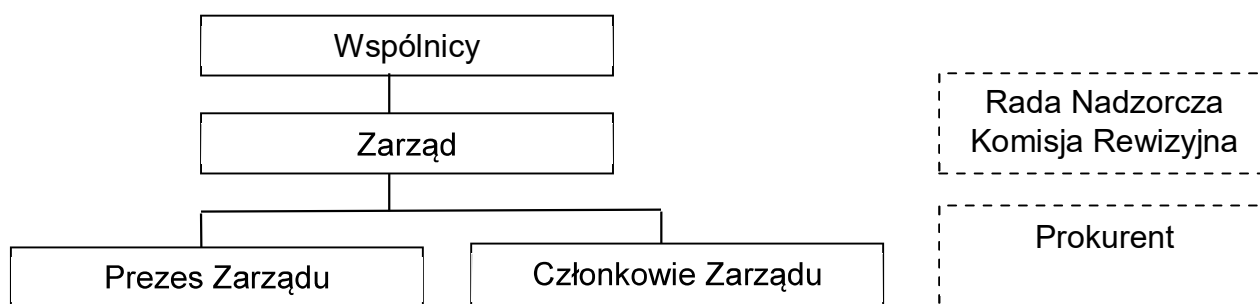
Z praktycznego punktu widzenia w spółce możemy mieć do czynienia z sytuacją, gdy jedna osoba jest właścicielem wszystkich udziałów. Nie jest to, moim zdaniem, korzystne rozwiązanie. W takim wypadku wspólnik musi opłacać składki ZUS w takiej samej wysokości, jak w przypadku prowadzenia działalności

gospodarczej. I druga, ważniejsza sprawa, jeżeli wspólnik chce zawrzeć umowę, np. o dzieło, ze spółką, to umowy takie muszą być zawierane w obecności notariusza. I ostatnia kwestia: w takim wypadku nie ogranicza się odpowiedzialności wspólnika. Zatem warto, aby w spółce z o.o. było przynajmniej dwóch wspólników.

Drugim, często pojawiającym się pytaniem jest: ile udziałów powinien mieć drugi wspólnik. Z punktu widzenia prawa może mieć nawet 1% udziałów, a drugi wspólnik – 99%. Z mojego doświadczenia wynika jednak, że warto, aby żaden ze wspólników nie miał więcej niż 75% udziałów. Nie znajdziecie tego w żadnych przepisach ani interpretacjach. Miałam okazję widzieć, kiedy ZUS próbował podważyć istnienie spółki z o.o. z podziałem udziałów 99/1. I zdarzało się już, że powoływanie takiej spółki było kwalifikowane jako próba niepłacenia ZUS-u z tytułu prowadzenia działalności. – i próbowano wspólników z 99% udziałów na siłę „ozusować”. Oczywiście nie ma to żadnego uzasadnienia w przepisach, jednak sam proces konfrontowania się z ZUS-em nie należy do przyjemnych. Dlatego rekomenduję rozwiązanie, w którym żaden ze wspólników nie ma więcej niż 75% udziałów.

Odpowiadając na pytanie: ile osób potrzeba do założenia spółki? W wersji minimalistycznej wystarczy jedna. Ta osoba jest jednocześnie jedynym wspólnikiem w spółce (posiada 100% udziałów) oraz powołuje się na Prezesa Zarządu. Oczywiście z powodów opisanych powyżej warto, aby wspólników było przynajmniej dwóch. Tym samym możemy któregoś z nich lub oboje powołać do zarządu. I wtedy do założenia spółki potrzebne są jedynie dwie osoby. Tutaj należy szczególnie zaznaczyć, że rola wspólnika i członka zarządu może być pełniona przez tę samą osobę jednocześnie.

Jak wygląda schemat spółki z o.o.?

Jakie obowiązki ma zarząd spółki?

Zarząd spółki jest wybierany przez wspólników. Wspólnicy są odpowiedzialni za cały szereg działań, które można znaleźć w Kodeksie spółek handlowych. Nic nie stoi na przeszkodzie, aby wspólnicy powołali siebie na członków zarządu. Tym samym będą pełnili jednocześnie dwie role. Zarząd ma pełne uprawnienia do zarządzania spółką i podejmowania decyzji.

To, na co warto zwrócić szczególną uwagę, to fakt, że zarząd poza pełną decyzyjnością ma jeszcze pełną odpowiedzialność. Tym samym warto, aby każdy członek zarządu realnie spełniał swoją funkcję oraz wiedział, co się w tej spółce dzieje.

W dużym skrócie ujmując, Kodeks spółek handlowych opisuje

1. Zgłaszanie zmiany danych spółki, wspólników, zarządu do wszelkich instytucji, które tego wymagają.

Zdarza się tak, że spółka zmienia adres spółki czy siedziby spółki, wspólnicy czy członkowie zarządu zmieniają adresy oraz nazwiska. Od czasu do czasu spółki zmieniają swoje nazwy. Każda ta informacja wymaga od nas zmiany w odpowiednich do tego instytucjach. Za to, aby dane były aktualne i zgodne z rzeczywistością spółki, odpowiedzialny jest zarząd.

2. Koordynowanie i/lub kontrola nad wszelkimi pismami i zamówieniami handlowymi.

Zarząd ponosi odpowiedzialność finansową i karną za działania spółki. Podpisywanie jakichkolwiek kontraktów handlowych wiąże się z zgodą na zaciąganie w pewnym sensie zobowiązania. A więc aby brać za coś odpowiedzialność, trzeba mieć nad tym przynajmniej kontrolę.

3. Wstrzymanie się od prowadzenia działalności konkurencyjnej wobec spółki.

Zarząd zarządza spółką i ma działać dla jej zysków lub korzyści. Bardzo trudno mówić o tym, że zarząd nie działa na szkodę spółki, gdy prowadzi wobec spółki działalność konkurencyjną. Dlatego Kodeks spółek handlowych jasno precyzuje, że działanie w taki sposób jest niezgodne z obowiązującym prawem.

4. Prowadzenie księgi protokół uchwał/rozporządzeń

W spółce zarówno wspólnicy jak i zarząd powinni prowadzić tzw. księgę protokołów. Powinna to być lista uchwał, jakie zostały podjęte, oraz protokoły z posiedzeń zarządu i wspólników.

5. Prowadzenie spraw spółki

To jest najszerszy aspekt działania spółki. Jeżeli do jakiejś czynności nie jest wyznaczony czy uprawniony inny organ w spółce, to znaczy, że odpowiada za to zarząd.

Poniżej umieściłam trzy przykłady, które obrazują przedstawione powyżej zagadnienia.

Przykład 1

W umowie spółki jest zapis, że zarząd może samodzielnie decydować o zaciąganiu zobowiązań do kwoty 100 000 zł. Z uwagi na chęć rozwoju i inwestycji zarząd potrzebuje wziąć kredyt w banku na kwotę 200 000 zł. W tym przypadku, z uwagi na zapis w umowie spółki, potrzebuje do takiej czynności pozytywnej decyzji wspólników. Zatem zarząd powinien zorganizować zgromadzenie wspólników i otrzymać taką zgodę w formie uchwały. Teoretycznie przy udzielaniu kredytów bank powinien sprawdzić umowę spółki i wydać decyzję odmowną z powodu braku uchwały wspólników ze zgodą na zaciągnięcie zobowiązania. Jednak w praktyce zdarzało się, że ktoś nie zauważył tego zapisu i kredyt był udzielany. Mimo wszystko próba załatwienia sprawy w ten sposób może mieć opłakane skutki, łącznie z oskarżeniem o składanie fałszywych oświadczeń.

Przykład 2

Spółka z o.o. zajmuje się usługami szkoleniowymi. Jeden z członków zarządu prowadzi również jednoosobową działalność gospodarczą w tym samym zakresie. W praktyce prowadzi również szkolenia z ramienia spółki i w celu pewnych optymalizacji podatkowych wystawia z działalności fakturę do spółki – więc w praktyce nie zamierza wykonywać działalności konkurencyjnej. Taka konstrukcja służy głównie do celów podatkowych. Mimo wszystko z przepisów o spółkach handlowych jasno wynika, że takie działanie jest traktowane jako działalność konkurencyjna, której zabrania się członkom zarządu. W takich wypadkach zarząd potrzebuje pisemnej zgody wspólników na prowadzenie jednoosobowej działalności gospodarczej, która ma taki sam zakres działalności jak spółka z o.o.. Pomimo naszych intencji i tak należy potwierdzić to pisemnie.

Przykład 3

Spółka zajmuje się wykonywaniem projektów budowlanych, głównie domków jednorodzinnych. Jeden z członków zarządu, poza zarządzaniem spółką, wykonuje takie projekty dla klientów spółki. W celu próby optymalizacji podatkowych spółka płaci członkowi zarządu nierynkową cenę – czyli mocno zawyżoną. Załóżmy, że gdyby spółka zatrudniła człowieka z zewnątrz, musiałaby za taki projekt zapłacić 10 tys.. złotych, a członkowi zarządu płaci 20 tys.. złotych. Można łatwo zauważyć, że sztuczne podnoszenie cen służy do „wyciągania pieniędzy z spółki”. Prawdopodobnie do momentu kontroli nikt się tym nie zainteresuje. Jednak, w przypadku gdyby się taka przytrafiła, urząd może uznać to za działanie na szkodę spółki. A wtedy zarząd może mieć prawdziwe nieprzyjemności.

Jakie obowiązki mają wspólnicy spółki?

W mojej ocenie wspólnicy spółki mają niewiele obowiązków i równie niewiele praw. Oczywiście jednym z głównych obowiązków wspólników jest obowiązek wniesienia wkładu finansowego do spółki. Może być on wniesiony w formie gotówki, aportu (czyli „czegoś” o wartości kapitału zakładowego lub jego części). Dziś minimalny kapitał zakładowy wynosi 5 tys. złotych. Jeżeli spółka ma kłopoty finansowe, to na wspólnikach ciąży obowiązek jej dofinansowania. W przeciwnym wypadku zarząd powinien zgłosić wniosek o upadłość spółki.

W przypadku gdy wspólnicy pracują na rzecz spółki, to w umowie spółki powinna zostać zawarta taka informacja i wtedy spółka wypłaca wspólnikom tzw. świadczenia niepieniężne. Czyli niejako wypłaca im wynagrodzenie za pracę na rzecz spółki. Takie wynagrodzenie podlega opodatkowaniu PIT wg obowiązującej skali podatkowej, nie podlega jednak oskładkowaniu ZUS.

Wspólnicy powołują i mają prawo odwołać zarząd ze swojej funkcji. Pozwala to im decydować, kto ma spółką zarządzać.

Warto wspomnieć, że w umowie spółki wspólnicy mają prawo nadać sobie inne kompetencje, pod warunkiem że są zgodne z prawem.